

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De litis contestatione. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **Tempus instans.**
An tempus instan-
tia currat faciente he-
reditate. vide per
Baro. in l. fina. C. si
pendente. appellati.
mors interuenit.

LEX.

II.

In quaestio. Si q. status in-

cidit in iudicio diuisorio, prius de statu cogno- scitur quam feratur sententia di- finitiua. h. d. Et istud additur ad l. precedē- tē. vbi dicitur q. de incidenti cognoscit, & examinatur, sed non expedit super ea pronuntiare. Ista l. decla- rat q. ista cognitio & examinatio fieri debet anteq. feratur diffi- nitua sententia: cognoscitur tñ simul cum negotio principali. ni- si esset q. prejudicialis: vt infra de adul. l. qm. Alexandrum. & tñc non dicitur incidens. sed potius emergens: vt patet ex illa lege. In tex. ibi. [prius.] hoc potest intelligi duobus modis. Primo (vt dixi) si iste iam dedit libellū super iudicio diuisorio, & tunc que- ritur de statu anteq. ad sententiam diffinitiuam perueniatur, & non pronuntiat, quia sufficit pronuntiare super diuisione. Itē potest intelligi q. adhuc libellum super diuisione nō dedit: quia fortē intellexit q. illi volunt sibi obijcere quēstionē status: vide- licet q. ipse non sit patruelis, nec in eodē gradu cum eis: & tunc potest agere ad declarationē sui iuris, & petere hoc declarari, & offerre se hoc probaturū, & tñc prius cognoscat & pñtiabitur quā de libello sup. diuisione. Nec obstat. ti. precedēs. Nā aliud est cōpellere aliquē ad agēdū cōtra se, & hoc non potest nisi in duobus casibus, vt ibi dixi. aliud est agere ad declarationem iu- ris sui, & facere citari volentem cōtradicere, & tunc indistinctē hoc fieri potest etiam per illum qui est in possessione sui iuris, iuxta no. in l. si duo patroni, in prin. ff. de iureiu. & l. si contendat de fideiuf. & l. Aurelius. §. centum. de lib. leg. tñc em̄ nō cōpellit aduersarium dare libellum. sed requirit eum vt contradicat. si putauerit sua interesse. Et si hoc non facit, sententia declaratoria illi pñudicabit, iuxta ea quæ no. p. Cy. §. de aduo. diuer. i. l. iij.

2 **Si petitur debitum ex instrumento, & allegatur falsitas instrumenti: que sit forma sententie contra reum?**

LEX.

III.

1 **Utrum ciuili.** Si q. ciuilis vel criminalis incidē- ter mouet, debet vnā cū principali terminari. h. d. Quasi dicat nō debet incidēs terminari de per se: vt in l. j. sed terminatur vnā cū principali taci- tē. & hoc addit ad l. j. vbi dicitur q. sufficit terminare principale: non tñ dicit q. illā terminando cōseatur terminasse incidentem: sed iustud bene dicitur, hoc intellige tacitē. & secundū ea quæ dixi in l. j. In tex. ibi. [pōt iudex dirimere.] subaudi & debet. nō autē per se terminare q. incidentem. In tex. ibi. [sua sententia.] Dic hoc potest intelligi vt dixi etiam quod iudex in sua diffini- tiua expresse terminet causam principalem & incidentem: vt si petebatur debitum ex instrumento, & allegabatur falsitas instru- menti: potest condemnare reum. & declarare instrumentum nō esse falsum, vel adijcere per modum causæ vel rationis hoc mor- do. quia reperimus tale instrumentum non esse falsum. idcirco reum condemnamus. & gl. laborat in ponendo exempla &c.

2 **Si quæstio criminis non exorbet ciuilem, poterit expelli ciuilis anteq. criminalis.**
3 **Terminata causa possessionis per unum iudicem, an possit causa proprietatis moueri co- ram alio iudice?**
4 **Mota quæstione ciuili si accusetur mouent de falso, & sic non possit interim procedi in causa ciuili, an currat tempus instantie, & an sententia lata in criminali mora per uia accusationis ad poenam criminalem faciat præiudicium in ciuili?**

LEX.

IIII.

1 **Quoniam.** Si q. criminalis & quæstio ciuilis principaliter hincinde mouentur, an- tequam procedatur super ciuili, debet expediri & de- terminari q. criminalis: tanquā maior. h. d. cōcordat l. qui prior. ff. de iudi. Et in hoc differt à precedentibus legibus. in quibus vnā q. mouebat principaliter, & altera incidēter. quo casu non terminatur incidens sine principali. hīc verō moueba- tur quælibet earum æquē principaliter: & tunc vnā terminatur sine altera. illa quæ maior est: quia terminata descenditur ad ci- uilem. Quidam intelligunt istam l. quando q. criminis absor- bet quæstionem ciuilem. puta agis contra me ex instrumento. Ego te accuso criminaliter de falso, & si apparebit falsum. q. ci- uilis per te mota absorbetur, & sic q. criminis est præiudicialis. ideo quod præcedat. licet si eam non mouerem accusando, sed

excipiendo, deberet terminari vnā cum q. ciuili. vt in l. preceden- ti. Si verō q. criminis non absorberet ciuilem. & si agis cōtra me ad pecuniam. Ego te accuso de homicidio, nō habet locum ista l. quia posito q. esses homicidia: quia quousq. sis condemnatus, & bona tua sint publicata, non perdis administrationem bono- rum tuorum: & sic potes agere contra me: vt l. reo criminis. ff. de sol. Non ergo subesset aliqua iusta ratio: vel causa. quare debe- ret superferri i tua q. ciuili quousq. esset terminata causa crimi- nalis, postq. est habilis ad agendum: ista opi. placuit lac. butri. & Bal. & mihi placet: sed gl. & alij Doc. videntur intelligere istam l. etiam dicto casu quo in d. l. qui prior. propter maioritatis ratio- nem. Et isto casu tenendo istam opi. prohibetur cumulatio quæ- stionis ciuili. & criminalis. & est vna de regulis prohibitiuis secūdi Bal. in l. edita. §. de eden. & vide Inn. in c. j. de mu. peti. pro intel- lec. huius. l. tenēdo primū intellectum, nō semper finita crimina- li potest perueniri ad ciuilem. Sed ita demum si est finita fauore mouentis ciuilem secundū gl. Et hoc no. pro eo q. dixi cōtra gl. in l. nulli. §. de iudi. quæ vult q. terminata causa possessionis per vnum iudicem, nō possit causa proprietatis moueri corā alio iu- dice: sed corā eo. certū nō est verū. quia positi est terminata, ha- bet obstat sequenti. sicut hic. secundū istum intellectū. In text. ibi. [vt pote maius.] in hoc videtur gl. se fundasse, & etiā in alio q. infra subiicitur. [quocunq. modo cessauerit.] vt ista l. habent locum etiam quando q. criminis non absorbet ciuilem: quia sub- ficit q. sit maior, & quia si absorberet, non esset verum q. quousq. modo fuisset terminata, possit super ciuili procedi: quia si ef- fet terminata contra mouentem ciuilem, procedi non posset. ideo tenetur opi. gl. cōmuniter. licet alia sit magis rationalis. Sed circa istam l. posset dubitari de quæstione iam disputata per Ri- car. mal. si mora q. ciuili accusetur mouens de falso: & sic nō pos- sit interim procedi in causa ciuili, an currat tempus instantie. & an sententia lata in criminali mora per viam accusa. ad poenam criminalem faciat præiudicium in ciuili. q. frequenter contingit si mora q. ciuili. & productis testibus vel instrumentis acculetur producens: vel ipsi testes de falso ad poenam criminalem: vide omnino per Cyn. infra qui accusa. non poss. l. j. circa finem in vltim. quæst. & est quæstio notabilis.

De litis contestatione.

Rubrica

1 **Que dicatur litis contestatio, & que stipulatio?**
2 **In contestatione an requiratur presentia utriusque partis, & an requiratur uerba hincinde?**
3 **Super quæstione emergenti quando non sit necessaria pronuntiatio iudicis? Si non appellatur à pronuntiatione facta super emergenti tacite uel expresse, grauius quod inferitur ex ea non potest reparari per appellationem à diffinitiuā.**
1 **Super rub. de lit. cōte. l. p. quā inchoat iudiciū: vt s. de iudi. l. j. & efficit res litigiosa: vt in l. ij. de lit. Et p. quā quasi cōtrahit vt l. ij. §. Idē scribit. ff. de pecu. Et per quā mora trahit, si prius p. interpellationē, vel alio mō contrahatur vt nō currat: vt in l. ff. de triti. Et per quā bonæ f. pos. efficit malæ f. fictiōe iuris: vt neat de fructibus perceptis, & percipiēdis: vt in l. g. scit. §. pen. & ff. de vfur. Et à qua incipit tēpus instantie. vt l. p. perantū. pōt. prin. §. de iudi. Et per quā res deducit in iudiciū: vt in l. j. huiusm. & l. j. de iudi. Et per quā dicitur lit. cōte. & quæ sit eius diffinitio: & cū quidā q. lit. cōte. est verborū cōceptio, cōsistēs in interro- gatione, rñsione: seu in narratione negotij, & negatiōe: vt in l. j. Sed alij reprobant. dicētes q. lit. cōte. est qdā effectus verborū pñ- ditorū. & cōsistit in iure: sed negatio & narratio cōsistit in factis: sicut stipulatio quæ cōsistit ex verbis, dicit cōsistere in iure: sicut deponētes q. Titius p. stipu. mihi p. misit. nō p. bāt: q. aucto- ritur de eo q. cōsistit in iure. q. p. cipere nō possunt sensu corporeo: sed potius iudicio intellectus. vñ debēt deponere de verbis quæ cōsistit in facto & q. poterūt p. cipere sensu corporeo, et dico q. p. cō- sistit interrogatio, & lecuta est rñsio incōtinētī. aliās nō p. bāt: q. aucto- ea q. plenē no. in l. j. de vfur. Gul. de cu. dicit q. ista diffinitio po- test tolerari, sicut tolleratur diffinitio stip. quæ dicitur stipulatio verborū cōceptio: vt in l. v. in prin. ff. de ver. ob. & tñ. qdā effectus iuris resultat ex verborū cōceptiōe. q. effectus appellat sit. licet hic appellat cōtestatio. ad q. ē simul: & sic habet similitudinē cō- stipulationē: vñ tenēt Doc. q. in cōtestatiōe requirat pñsentia vni- usq. pñtis. & requirūt verba hincinde. vt post narrationē facti lo- quantur**

quæ nullo cōtradictoria: vel cōsonans nec posset absente altera
parte fieri, & hoc tenet Bar. in l. j. Quotidie tñ videmus fieri con
traria, q̄a datur libellus in scriptis & pars recipit & in scriptis
responder ex intervallo, opponendo primò exceptiones genera
les & postea dicendo & in casu quo teneat contest. litem, & re
spondere libello, nego narrata prout narrantur, & petita prout
petuntur animo litem contest. & sic nō interueniunt verba, sed
scripturæ: nec eodem instāti fit narratio & responsio, sed ex in
teruallo & nunquā vidi opponi quod conte. nō sit legitimè fa
cta quicquid de iure in contrarium sit sufficiat in l. j. adde vnum
verbum. ¶ Quæ s. dixi in q. emergenti procedunt qñ sunt tales
quæ suspendunt processum causæ vt quando contingūt in per
sonam actoris, & rei, vel procuratoris sed si non suspendunt, vt
si contingūt in persona testium puta oppo. q̄ testis non sit reci
piendus quia criminofus, vel inimicus, vel infamis. & tunc non
est necesse pronuntiare & per processum ad vltiora non cen
setur tacitè pronuntiatum sed censetur exceptio reservata in cal
culo ferendæ sententiæ. Ita videtur no. Bal. secundum Nico. de
mat. in aut. si testis. j. de testi. Item scias q̄ si non appellatur à pro
nuntiatione facta super emergenti tacitè vel expresse, grauamē
quod infertur ex ea non potest reparari per appellationem à dif
ferentia licet secus in incidenti, quia tangit negotium principale
& illæ est casus in c. fi. de appel. lib. vj. Vltimo de materia huius
legis & totius tit. vide omnino in Spec. de incidenti. quæstioni
bus per totum in secunda parte. Spe. ibi multa dicit & tangit.

1. *per litem contestationem res deducitur in iudicium, et super re que non fuit in iu-*
dicium delicta non potest ferri sententia.
 2. *voluntati petitoris, quod non importet litem contestationem: et quid de verbo petitoris?*
 3. *libellus, debeat continere narrationem et conclusionem in civilibus, ut possit perue-*
niri ad iudicium licet secus in criminalibus.
 4. *Quidam sibi debeat responsio si reus vult negare, an debeat narrata prout narratur*
negare etiam petitor?
 5. *Quomodo fit litem contestatio, et quid in criminalibus? et nu. x.*
 6. *per oppositionem exceptionum peremptorias an inducatur litem contestatio?*
 7. *si contestetur non animo litem contestandi, an possit iudex hanc protestationem re-*
primere et declarare q. habeatur lis pro contestata?
 8. *Quomodo vult litem contestari, quomodo procedatur contra eum?*
 9. *Quid mihi traxeris ex tali causa? et tu dicis non puto uel non credo tibi teneri in alia*
super hoc non fit litem contestatio.
 10. *Quid per talem responsionem factam positionibus, qualitercunque facta sit, non indu-*
cit litem contestatio.
 11. *Per confessionem factam ante datum libellum, non inducitur litem contestatio.*
 12. *Quid tunc datus libellus?*

LEX VNICA.

REs in iudicium. † Licet actor postulet & faciat reū citari, & licet ipsi cōparenti postea petitionem vel libellum offerat, & ipse recipiat: nō propterea dicitur is cōte. sed tūc demū cū narratum fuit negotium coram iudice per actorē, & subsecuta fuerit responsio rei animo litigandi, & ad sententiā perueniendū. h. d. cum glo. † In text. ibi. [deducta nō videtur.] Id est non cēsetur lis contestat. vt j. sequitur in ver. [inter litem &c.] per quā cōtestat. res deducitur in iudicium, vt possit super ea ferri diffinitiuā aliās si non esset in iudicium deducta, secus. vt l. non pōt videri. ff. de iudi. In tex. ibi. [situm postulatio simplex celebrata sit.] quia petijt actor reum citationem iudice dicens q̄ volebat ab eo petere centum, vel citationem & iudex citationem commisit. Et not. significatum istius verbi postulationis: quia nō importat lit. conte. Secus in verbo petitio, seu petijt: quia non dicitur quis petijisse nisi litem contestatam fuerit. vt l. amplius non petitum. ff. rem ratam haberi. In tex. ibi. [vel actionis species.] Id est petitio, vel libellus contentens petitionem fuerit deductus reo cōparenti, & per ipsum receptus nōdum tamen respondit quia debet habere terminum ad deliberandum an velit cedere, vel contendere. vt in aut. offeatur quiniūm etiam si dedit fideiussores de iudicio sisti: non dicitur lit. conte. vt ibi probatur in verbo data fideiussione. † In fi. l. si secum iudex per narrationem negotij. j. supple & conclusio non. Nam non sufficit narrare negotium puta q̄ Titius recepit a me munus, vel vēdidit mihi talem rem, nisi petam ipsum cōdemnari quāz petitio dicitur conclusio libelli & est necessaria in citationibus vt possit perueniri ad diffinitiuā, licet secus in criminalibus. vt no. per Cy. in l. in causis. j. de accu. & de fal. l. nec exē

plum quidam verò dixerunt idem in ciuis a
libus: sed cōmuniter tenet contrariū, vt pa
tet ex no. per Bar. in l. ff. de edē. Ex qua cō
clufione declarā narratio præcedens, et
intentio agentis, qua acriōne intendat agere, vt l. Aurelius. §. fti
cho. & ibi no. ff. de liber. leg. Non tamen est necesse narrare quæ
cōsistūt in iure, qñ incipitur à narratione facti quia ex factio ius
oriū. vt l. si ex plagis. §. ij. ff. ad l. aquil. vnde nō habeo dicere q ex
illo mutuo est mihi obligatus sed si inciperem ab eis quæ cōsio
stunt in iure, qua dicerē q Titius est mihi obligatus. in c. non suf
ficeret cōndēnationem, vel aptitudinem libelli: nisi exprimerem
causam existentē in facto: ex qua reus reddatur certus, an veli
cedere, vel contēdere. vt plene no. in l. j. ff. de eden. & requiritur
q conclusio sit apta, & quæ necessariò sequatur ex narratione
facti super iuris præsumptione aliās libellus esset ineptus, & nul
lus & quandocunq; de tali ineptitudine posset opponi. vt patet
ex no. p. Bar. in l. edita. §. de edendo, in articulo de emēda. libel.
etiam post sententiā si prius non fuisset oppositum quia reddi
fina nulla a data super inepto libello. vt sentit glo. in fti. de obli. &
Bal. in l. actori. j. de iureiur. qui allegat text. in c. dilecti. de emp. &
vendi. Et supple hic & responsionē subsecuta vt in gl. j. Sed orī
dubiū qualiter debeat fieri responsio, si reus vult negare an de
bet narrata prout narrant negare, an etiā petita? & cōmunis ob
seruatio est q vtraq; negent & q dicat nego narrata prout nar
rant, & petita prout petunt, fieri debere. Sed & si narrata tantū
negauerit, sufficit secūdū Inn. in c. j. extra eo. ti. qā si nego narra
ta, in consequentiā nego petita: cū ab illis dependeat petitio &
si illa non sunt vera, petitio non pcedit. Sed quid ecōuerso si ne
gat petita fieri debere, & de narratione nihil dixit. Cy. videt hic
variare. Alij dicunt aliter idē tenet hic Bar. & vident in Spec. e. tit.
vbi plures mouent qstiones. Et istā opi. videt sentire gl. hic ma
gna dū dicit. [vt det mihi x. Titius & Titius dicit nego: vel non
est verū vel simile.] Bar. j. In tex. in fi. ibi. [audire ceperit.] p hoc
vī q non sufficiat dedisse libellū in scriptis, & responsionē factā
fuisse in scriptis, per quā reus negat narrata prout narrant, & pe
tita prout petuntur: sed requiritur q ambę partes sint corā iudice,
& actor dicat dico narrata in libello meo, & petita prout pe
tuntur, fieri debere animo lit. contest. & reus econuerso dicat eo
dē modo negādo aliās iudex nō audiret qā multa dantur in scri
ptis: q non veniunt ad notitiā iudicis in principali & hoc non suf
ficit sed requirit q iudex audiat: licet partes referāt se ad libellū
et ita seruāt in Romana curia sed in alijs locis tanta solēnitas nō
seruatur sed sufficit responsio per scripturā nec vnquā vidi fieri
dubiū. Sed pone q reus primò respondet q actor narrauit di
cēs dñe iste fecit me citari ob talem causam ego nihil sibi debeo
an dicatur lis cōtest? Gul. de cug. mouet & allegat q sic l. si sine.
in prin. ff. de interrog. actio. tñ ipse determinat contrarium sicut
non valeret stipulatio si non præcederet interrogatio responsio
num. vt l. j. §. j. de verb. obli. quia contestatio litis est illi similis vt
patet ex vj. vocabuli. Item quid si libello nō respondeat ille con
tra quem fuit porrectus, sed quidam tertius comparens pro suo
interesse, & negat narrata & petita? Respondeo non fit contesta
tio: vt possit perueniri ad diffinitiuā cōtra illum contra quem
fuit porrectus. vt not. Innoc. in c. j. in fi. extra eo. tit. Item pone q
reus respondet petita fieri debere pro parte, & pro parte non. an
dicatur lis legitimè contest. Bar. in l. permittēdū. ff. si pars hæredi.
peta. dicit quod sic per illum text. Item quid si actor cum dedidit
libellum reo absente, dicat narrata prout narratur vera esse &
petita prout petuntur & reus postea comparens actore absente
negat, an dicatur lit. contest. facta? tex. videtur q non in aut. qui
semel. j. quomodo et qñ iu. vbi dicitur quod reus tunc lite nō cō
testata potest litigare de iure suo, & peruenire ad diffinitiuā qd
non erat ante illam aut. ergo comparitio rei, & contradictio, nō
facit litem haberi pro conte. Item adde q lit. contest. retrahit
ad diem dati libelli. vt no. Cy. §. de alie. iudi. l. j. in ix. q. In crimina
libus verò quādocunq; reus cōpareat, & neget accusa. etiā ac
cusatore absente habet lis pro contest. & nomen eius recipi in
ter reos: qā cum concernat publicam vtilitatem, iudex repræsen
tat personā accusatoris ita no. Bar. in l. is qui reus. ff. de publi. iud.
In gl. fi. ibi. [& Titius dicit nego, vel non est verum.] per istā gl.
dicit Gul. de cu. q si reus respondet aitori tu mentiris. cū actor.
dicat ipsum esse obligatum ex tali causa, induci lit. contest. licet

¶ Datur libellus in scriptis. Adde Ange. in l. cum antea. C. de recep. ubi.

RANOKESCHE
STIFTUNGEN

Pauli de Castro Prima super Codice.

non fuerit vsus verbis consuetis. nego narrata prout narrant &c.
Nec obstat. l. turpia. ff. de lega. j. vbi verba iniuriosa vitiatur disposi-
tionem. quia verum est quando ei contrariatur. vt ibi. vbi testator in-
tendebat bonificare legatariū. & utebatur verbis iniurijs. secus
si non contrariatur. vt hic. quia si dico tibi aliquid quod reputas fal-
sum. licet tibi dicere mentiris. quando agitur de tuo praeiudi-
cio. vt in l. quae oia. ff. de procu. ¶ in gloss. ibi. [vt si exceptionem
6 opponat [pacti. vel iuriliu. ¶ Iquātū dicit [pacti.] vult ista gl. q.
per oppositiones exceptionum peremptoria inducat litis cano-
test. licet nō dicat verba formalia. de quibus. s. sed in contrariū est
hodie decisum in c. j. eo. ti. lib. vj. cui decisioni standum est: licet
de subtilitate iuris gl. videat verius dicere. & melius: quia si dico
te teneri mihi ad x. ex tali cā. licet non dicas nego me teneri. sed
dicas fecisti mihi pactū de nō petendo. satis videris negasse te te-
neri. qā licet teneris mero iure. non videris teneri: ex quo habes
excep. quia nō teneris cū effectu. Bar. cōcor. gl. cum iure cano.
vt ista gl. intelligatur quando exceptio peremptoria opponit sta-
tim facta narratione per actore. sed ius cano. intelligatur quādo
nō statim. sed ex intervallo. ista est nimia restrictio ad illud. c. sed
in quātū dicit si illa exceptio opponeret in vim declinatoriae ad
impediendū processum. non induceretur lit. contest. quia potius
declinaret. vt ibi dicit gl. & idē de alijs exce. litis finitae. sed si op-
7 ponatur in vim peremptoriae. dicit idem q. in excep. pacti. ¶ In
gl. ibi. [sed nō animo cōtestādi litē.] istū art. disputauit Mar. sil.
& tenuit istam glo. sicut responsio facta ad interrogationem. cū
protestatione q. non intelligatur stipulatio. facit vt stipulatio nō
sit licet verba patiatur. vt in l. iuris gl. q. ferē. ff. de pact. ita facit
vt nō intelligatur cōtestatio. Sed an iudex possit repellere hanc
protestationem. & declarare q. habeatur lis pro contest. videtur
q. sic. sicut potest declarare contra non respondentem. vel nō iu-
rantem. q. habeatur pro confesso. vt in l. ij. §. sin autem reus. s. de
iura. ca. Doc. determinant contrarium. q. postq. data est forma à
iure. nō potest iudex derogari iuri scripto. arg. in l. j. §. ff. de fer.
8 ¶ Quid ergo fiet ex quo non vult contest. Respōdeo. Iudex pro-
cedet contra eū. tanquā si esset cōtumax in cōparēdo ad primū
& ad secundū decretum. vt nō. in auth. qui semel. quomodo &
quādo iu. poterit etiā ipsum cōpellere captis pig. & multa indico-
cta. arg. in l. j. §. qd. ergo. ff. de v. inspi. sed licet nō fuerit lis cōte.
vt possit ad diffinitiuā perueniri. quātū tñ ad interrūpēdā p̄scri.
vel perpetuādā ac. postq. actor fecit quicqd. potuit. habetur pro
cōte. per l. eū. g. §. quae iniuriarū. ff. si quis cau. & audiui Bal. dicē
tē se audiuisse à Bar. & vide q. idē Bar. no. in l. j. ff. de priua. deli.
In gl. ibi. [Itē puto per veritatē respōderi.] dicit Bar. id est de eo
q. vehemēter opinatur. & credit. vt nō. in l. j. §. Labeo. ff. de aqua
9 plu. arc. aliās cōuētus de facto nō posset litē cōtest. ¶ Et nō. istā
gl. sing. q. si dico te mihi teneri ex tali causa. & tu dicas non pu-
to me tibi teneri in aliquo. & per hoc non fit. li. cōte. verbū ergo
credit nō est sufficiens ad respōdēdū libello. vt fiat cōtestatio.
licet sit sufficiens ad respōdēdū positionibus. sed per talē respon-
sionem factā positionibus qualitercūq. facta sit. non inducit li-
tis cōtestatio. vt in c. dudū. de elec. Bal. tamē videt sentire hic q.
10 fiat litis cōtest. quia si dicit nō credo. videtur negare. ¶ Vltimū
in gl. ibi. [sed puto. si erat libellus datus.] Ioā. an. in addi. Spe. eo.
ti. tenet distinctionē istius gl. licet Gul. de cu. videat tenere con-
trariū. & Cy. hic in addi. Breuiter si nō erat datus libellus. clarū
est q. per confessionē non inducitur lit. contest. quia nec posset
induci vt esset valida. vt in auth. offerat. in fi. Sed si erat datus li-
bellus: & tūc si constat q. cōfiteatur non animo litigādī: sed de-
clinandī iudiciū. idē. per l. si reus paratus. ff. de pecu. & p. id. qd.
s. no. gl. sed si aliter non cōstat. videt cōfessio animo cōt. litē. nō
vt litiget: sed vt feratur sententiā diffinitiuā. quē pōt sibi pdesse.
vt habeat regressum de eui. quē nō habet si nō esset cōuictus p
sententiā. vt l. vtique. ff. de rei. ven. & posito quod sententiā nō
esset lata. habetur pro condemnato per l. vnicam. infra de conse.
Et nō mirabile. quod ista confessio facta post dationem libelli
habet vim contest. proba. & sententiā. vt dicit Specul. & quod
per confessionem posset fieri. sicut per contradictionē. satis pro-
batur in l. ij. post princ. de iura. calū. vbi loquitur magis largē
quā in l. rem non nouam. §. patroni. vbi dicitur per narrationē
& contradictionem. sed ibi dicitur per responsionem. quod po-
test intelligi tam de responsione. contradictoria. quā de respō-
sione consonante. Et vide hic per Cyn. & Bart. in Specu. eod. tit.

vbi mouentur plures quæstiones. & ista materia est magis pra-
cticalis & utilis quā subtilis. & similiter authen. sequen.

- 1 Cuius fauore sit introductum. an actoris. vel rei. ut libellus detur in scriptis. & debeat dari expensis actoris. & quare soleant fieri tres scripturae?
- 2 Quando actor possit dicere reo quod accipiat copiam à iudice. vel à notario suis expensis. & tunc non diceretur offerri libellus. sed edi.
- 3 Antequā libellus offeratur. an requiratur citatio partis. & quomodo fiat ista oblatio? & nūc. s.
- 4 In criminalibus debet mitti copia accusationis. vel inquisitionis.
- 5 Libellus quid sit. & qualis debeat esse?
- 6 An statim porrecto libello soluantur sportule?
- 7 Lex noua simpliciter & in distincte loquens. debet intelligi & distinguī per legem veterem. si congruē fieri potest.
- 8 Quis dicatur fideiusor idoneus?
- 9 Oblato libello & termino dato reo ad liberandum. potest reus statim respondere libello. si uult. & non expectare finem termini.
- 10 Si fuit reo missa copia libelli in citatorio. & transiissent. xx. dies. non debetur dilatio minus. & quod talis dilatio deliberatoria non detur actori.
- 11 Iudex non potest abbreviare vel elongare tempus. decem. dierum datum ad appellandum. nec tempus datum ad appellationem prosequendam. & an partes hoc possint?
- 12 In criminalibus non datur tempus ad deliberandum.
- 13 Transactio tempore ad deliberandum. an possit iudex recusari?
- 14 Iudicem quem quis sibi. dari petijt. non potest recusare. sed poterit ab eius sententiā appellare.
- 15 Testem quem quis produxit non potest reprobare respectu persone. quod sit inhabilis ad testificandum. sed eius dictum poterit impugnare.
- 16 Iudex non debet compellere reum ad respondendum libello: nisi constet sibi quod transiit tempus datum ad deliberandum.
- 17 Plures casus in quibus non est necessarius libellus.
- 18 In conceptione libelli grande eminet periculum.
- 19 An possit renuntiare dationi libelli. & alijs quae sunt de ordine iudiciorum & remissis.

AVTHENTICA.

1 **O**fferatur. ¶ Ante quā perueniatur ad cōtestationem litis. oportet quod offeratur libellus in scriptis. & quod reus habeat dationem ad deliberandū. ad vellet cedere. vel contendere: intra quam potest iudicem recusare. vel petere alium sibi adiungi. quo tempore transacto. & nihil allegato. quod habebat retinere dare quæstionem. poterit reus compelli ad litem contestatā. ad respondendum libello. & si aliquod dictorum factum non fuerit. lit. contestata. de facto facta non valebit. hoc. dicit. Aliud aliud per se. authen. quod actor præstet cautionem. quando datur libellum de contestando litem infra duos menses. Item aliud dicitur per authenti. generaliter. de episcopo. & cle. quod satisfactio de prosequendo litē vsq. ad fi. Sed istae satisfactiones ex parte actoris non sunt in vsu: vt dicit Bar. hic & ibi & dicit qd. vidit aliqui peti. sed non obtineri. & ista auth. quatuor facit primū ponit qd. incubat actori vsq. ibi. [Exinde.] sed qd. incubat reo. vsq. ibi. [deniq.] Item quid incubat iudici. vsq. ibi. [litis ergo contestatio] quarto & vlti. annullat contestatio. si prædicta nō obseruentur. ¶ In tex. ibi. [offeratur.] Dic cuius fauore fuit hoc introductum an actoris. vel rei. vel iudicis q. daretur libellus in scriptis. vide gl. in cle. saepe. de verbo. sig. super verbo pronuntiatio: & ex illo verbo videtur q. debeat dari expensis actoris. & ideo solent fieri tres scripturae. quarum vna datur iudici. & illa reputatur originalis. altera remanet apud actorem: altera traditur reo: & cū reus venit ad contest. lit. videri debet an illa quae sibi data est. contentet cū illa quae data fuit iudici. aliās non teneretur contestari. hoc in Spe. de libel. concep. §. restat. circa prin. ¶ & ideo dicitur dari expensis actoris: quia ipse actor soluit scripturam. Alij rō dicūt quod non teneretur actor dare copiam suis expensis. sed potest dicere reo quod accipiat copiam à iudice vel à notario suis expensis. per l. j. in prin. ff. de edē. & hoc tenet Cy. & Bal. sed reuera nō diceretur offerri libellus. Sed bene diceretur edi actio sed in hoc seruanda est practica curiae vbi agitur: vt l. iij. in fi. de testi. & s. de epis. & cle. l. cum clericis. cir. fi. ¶ In tex. ibi. [et qui] vocatur ad iudiciū. ¶ potest intelligi tribus modis. Primū scilicet. postquā vocatus comparuit. & sic offertur ab ipso actore. & prius sit citatio quam oblatio. quod ita sit sciendum. p̄tet ex ordine titulorum in ff. vbi titul. de in ius. voc. præcedit ius. tul. de edend. Item iudiciū quia incipit à citatione vt instituta de poena temere litigan. & sic citatio est primus actus. Item per l. ij. infra de requir. rei vbi dicitur quod citatus comparere debet.

debet explorare quæ situm. id est quid acrior, vel accusator velit dicere. Alij dicunt qd prius debet offerri libellus iudici, vt possit deliberare an velit committere citationem, an nō postquā citatus comparuit, tunc iudex debet dare sibi copiam, & hoc probatur ex ordine titulorum in C. quia tit. de eden. præcedit tit. de in ius voc. Sed ista deliberatio in iudice non est necessaria: nisi qñ quis petat citari illi quē non pōt in ius vocare sine uenia vt parentem, vel patronū. Nam tunc iudex nō debet committere citationē, nisi primò videat petitionē, & si videt quod intente actio famosa, non debet eam committere, aliās sic vt hæc habetur in tit. ff. de in ius voc. maxime in l. sed si hac. §. pe. vel si. Alij dicunt qd non trañt iudici, vt deliberaret an debeat committere citationē vel nō: sed vt citato mittat copiam petitionis, & qd sit mittenda facit aut. qui semel. i. quomodo & qñ iud. ibi loquit de copia rescripti, nō petitionis. Itē facit l. sicut. j. de præscrip. xxx. ann. ubi per citationem interruptitur præscriptio: sed si non esset missa copia: tunc simpliciter neciret super quo citatus est, ergo nō deberet interrupti præscriptio. Breuiter in criminalibus bene debet mitti copia accusationis vel inquisitionis: sed in ciuilibus nō, & ideo licet quælibet practica possit esse bona prima verior, & magis de mente huius literæ, seruandus est tamē stylus curiæ. In tex. libellus. Dic qd est brevis scriptura & clara, continēs intentionē agentis & qd debeat esse brevis, & nō verborum patet ex l. si quis in reformationis. j. de tēpo. appel. qd debeat esse clara patet in l. ita si de. ff. de iure iur. Et quia debet esse talis, ex qua reus possit reddi certus ita qd possit deliberare an velit cedere, vel contentari. In l. in prin. ff. de eden. Ponit autē istud vocabulum multis modis, interdum pro libello conuentionali vt hic, interdum pro supplicatorio: vt §. qñ libe. prin. da. sit. interdum pro delegacione iudicis: vt l. nec quicquā. §. ubi decretū. ff. de offic. procon. interdum pro libello declaratorio, vel pro literis dimissorijs, quæ vocantur apostoli. vt ff. de libel. dimiss. per totum ponit etiā pluribus modis. vt no. Spec. de libel. conce. §. ij. vel in. sed ante istam aut. non erat necessaria scriptura in ciuilibus: vt d. l. j. ff. de eden. sed in criminalibus sic vt l. libellorum. ff. de accu. In tex. ibi. [Exinde præbitis sportulis.] Iste text. innuit qd statim portectio libello soluantur sportulæ: sed cōtra qd imò tēpore contest. li. vt in uol. de iudi. §. ne autē. oportet ideo pro parte in principio, & pro parte in fine temporis latē sententiæ. So. sportulæ sunt multiplicis generis quædam quæ dant iudicibus delegatis pro eorum salario & dant ab utraque parte secundū formā prædictā quædam quæ dant a solo actore quando consuevit solui tantū pro libra de contentis in petitione, & illud applicat fisco, & de illis pōt loqui iste text. quia soluantur statim portectio libello quædam quæ soluantur executoribus & illę soluantur a citato dumtaxat tempore quo citat secundū longitudinē itineris, & si ipsum non solueret, possit ipsum expignorare de his loquit l. omnes. §. ex. cutores. de episc. & cle. de materia istarum sportularum vide gl. plenam in l. de actio. §. tripli. & in aut. de iudi. §. nullo quidem. In tex. ibi. [Et data fideiussione.] supple de iudicio listi. si citatus non possidet immobilia: aliās non esset danda. In tex. glo. quæ semper allegat qd lex noua simpliciter & indistincte loquens de re intelligi & distingui per l. veterē: si congruē fieri potest per l. nō est nouū. ff. de lega. per id quod nota gl. j. de iure delibe. l. si. §. in computatione, in fi. glo. mag. Et debet esse fideiussor idoneus: vt l. si de in ius vocan. Et tunc dicitur idoneus, quando possidet immobilia. vt not. glo. in corpo. vnde sumitur ista aut. Et qñ non habet priuilegium fori. vt scholaris. qui non esset idoneus: vt l. si quis in ius voca. non ie. & facilitate conueniendū vt no. gl. d. l. j. in prin. ff. de in ius vocan. Nec sufficerent pignora quia est iurisdicatio prætorij, primo à prætorie inuēta, quæ requirit personas, non pignora: quod dicit vt l. prætorij. ff. de pto. stip. per Bar. in l. j. de in ius vocando & hic in gl. In tex. ibi. [xx. dies.] hoc est si vult reus, aliās posset statim respondere libello: quia sui fauore datur ista dilatio deliberatoria: vt no. Cy. j. de dila. l. j. Et si fuisset sibi missa copia libelli in citato rō, & transiissent xx. dies, non daretur alijs terminus secundū Cy. d. d. cm. talis autē dilatio deliberatoria nō daretur actori: qui debuit venire instructus. vt j. de dila. l. si quādo. In tex. ibi. [gaudeat.] non dicit qd iudex det, & sic patet qd ista dilatio datur à l. sine ministerio iudicis, & sic iudex non posset ipsam abbreviare reuocato reo, vel elongare inuito actore, secus quando cum mi-

nisterio iudicis. hoc tamen dicit vt plenē no. a per Bar. in l. ij. ff. de re iud. Et not. glo. quæ incipit. [scilicet ad plus.] in fi. quæ semper allegatur quod iudex nō potest abbreviare vel elongare tempus x. dierum datum ad appellandum nec etiā in casu datum ad appellationem prosequendam, quid autem de partibus, an possint dic vt dixi in l. prope. randum. in prin. per glo. Et loquitur in ciuilibus: sed in criminalibus nō datur tēpus ad deliberandum. quia cum interrogatur de facto, debet esse certus: ideo statim debet respondere accusationi, vel inquisitioni. In tex. ibi. [vel recuset.] innuit iste text. qd trāfactio tēpore dato ad deliberandum nō possit iudex recusari. Contrariū tenet Cy. in l. j. j. de dila. vsq; ad cōtest. li. per l. apertissimi. s. de iudi. supple nisi prius in iudicē cōsensisset. vt proponēdo alias exceptiones, & petēdo super illis pronūtiari per l. sed & si suscepit. in prin. ff. de iud. nec iste text. contradicit quia licet possit petere durante dilatione, non dicit quod postea non possit. In tex. ibi. [petierit.] Not. quod iudex quem quis petijt dari, recusari nō pōt, sed bene potest appellari ab eius sententiā. vt l. ex consensu. ff. de appel. Sic & testem quē quis produxit non potest reprobare respectu personæ, qd sit inhabilis ad testificandum: sed pōt bene impugnare eius dictū vt j. de testi. l. si quis testibus. & no. Inno. de excep. c. cum venerabilis. In tex. ibi. [deniq; præsens interrogetur.] Not. secundū Bal. qd iudex non debet compellere reum ad respondendum libello: nisi constet sibi qd transiuerit tempus datum ad deliberandum & si contrarium faceret, nō valeret lit. contest. Circa istam materiam & pro declaratione gloss. hic positarum, quæ sunt breues, vide per gl. pleniores & longiores in corpore vnde sumitur §. sancimus & §. suscepto. & vide ultra quadraginta calus in quibus non est necessarius libellus qui no. in Spec. de libel. cōce. §. nunc dicendū. qui etiā dicit in §. j. qd in concep. libelli grande eminet periculum quia est fundamentum totius iudicij & qd pauci reperiuntur qui vario non ducatur errore. Ideo semper debet recurri ad valentissimum aduocatū in causis magnis tanguntur etiā per Cy. hic quædam satis leuia. Et an possit renūtiari dationi libelli, & alijs qui sunt de ordine iudiciorum, vide in c. de causis. de offi. deleg. in glo. & per doc. in cle. sape. de ver. signi.

De plus petitionibus.

Rubrica.

1 *Ufusurarius qui exigit promissionem de duplo uera sortis, & postea totum petunt qd debeant cadere etiam a uera sorte: probato qd sit de duplo uera sortis.*

2 *Petens plus debito quando puniatur. ut hic.*

LEX VNICA.

1 **O**diosas. Qui per dolum cautionem pluris exigit, & plus petit litem conte. debitum perdit nisi transactio & secunda cautio interuenierit. h. d. & est no. l. secundū Bart. Et not. contra usurarios qui exigit promissionem de duplo uera sortis, & postea totum petunt. vt debeant cadere etiā a uera sorte hoc probato qd sit de duplo uera sortis qd perpetuo tene menti. In tex. ibi. [nullo eum dispendio prægrauari.] subaudi de quo infra, l. vt cadat a toto debito bene tamen patitur poenam plus petentis per dolum quæ est poena tripli expensarum, vt in l. de act. §. tripli. In tex. ibi. [exordis.] scilicet litem conte. vt l. præcedenti. In tex. ibi. [transactionibus.] puta quia nō potuit probare reus qd cautio esset de pluri quā deberet, ideo transiit pro certa quantitate tunc pōt probare qd vult agere ad poenā certē non potest. quia per transact. decisus est ille art. & idem si faceret iteratam confessionem facit j. de agri. & censu. l. cum scimus. li. xj. & quod ibi no. Plura ergo requirunt ad hoc vt habeat locum poena de qua hic. Primò quia per dolum quis exigit cautionem de pluri. Secundò qd eam petierit. Tertiò qd petierit per dolum. Quartò qd perseverauerit vsq; ad lit. conte. si autem non exigit cautionem de pluri, tamen plus petijt per dolum: puniatur in triplo expensarum. vt in eo. §. tripli. Item si exigit cautionem per dolum, non tñ petijt, non puniatur ciuilitè sed criminaliter crimine stellionatus si nō cadit in aliud speciale delictū. Si uero non fuit in dolo, tunc etiam si exigit & petijt, non puniatur ciuilitè vel criminaliter, & hoc voluit gl. ff. de condi. fur. l. si seruus. §.

¶ Ut scholaris. Adde autē habita & ibi diffusē p. Bartholomæi de bolognini. C. ne fili pro patre. C. contra usurarios. Adde diffusē p. doct. in c. quāquā. de censi. lib. vi. & per doct. in cle. præfenti. eo. titu.